

have givet det ærede Medlem Leilighed til at præcisere, hvad hans Tanke gik ud paa.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Lauber): Den høitærede Minister tager feil, naar han tillægger mig og vistnok ogsaa de øvrige Forslagsstillere den Mening, at Roesukkerfabrikationen skulde have noget Krav paa den Nedsættelse, hvorom der her er Tale, saa at det altsaa skulde være en Nødsættelsesforanstaltning, vi her havde med at gjøre. Dette er ikke vor Mening. Vor Mening gaar ikke videre end dertil, at da der har været reist Lovl. om den nuværende Betskattings Rigtighed, og da vi ere tilbøjelige til i dette Punkt at vise al mulig Villighed, saa have vi stillet vort Forslag, men uden som sagt at indrømme, at der her forelaa noget virkeligt Krav fra den omhandlede Fabrikations Side. At der skulde være et saadant Krav, modsiges ogsaa af, hvad den høitærede Minister anførte mod mit Ændringsforslag. Han gjorde saaledes opmærksom paa, at der i Forbindelse med dette Forslag burde være foreslaaet en Forandring i Udsøjselsgodtgjørelsen, saaledes at denne blev lig med, hvad der fandtes i det nu henføiede Forslag, altsaa 10³/₁₀ Ore pr. Pund, hvilket aldeles nøiagtig svarer til Produktionsløden, om jeg saa tør sige, for raffineret Sukker, det vil sige Løden af det Raasukker, der medgaar til et Pund raffineret Sukker ifølge Ministeriets Beregninger baade i Aar og i tidligere Aar. Naar nu den høitærede Minister siger, at Roesukkeret maa have en mindre Udsøjselsgodtgjørelse end 10³/₁₀ Ore, idet det ellers vilde faae en Udsøjselsbegunstigelse, saa indrømmer Ministeren derved, at Roesukkeret begunstiges ved det her stillede Forslag, der støtter sig paa Ministeriets egne Beregninger. Meningen med Forslaget er jo, at Roesukkeret skulde svare netop den Afgift, som svarer til Løden respektive af uraffineret Sukker ifølge Position a og raffineret Sukker ifølge Position b i mit Forslag. Disse to Positioner staa i nøie Afhængighed af hinanden. Men nu erfare vi, at Position b er for lav, og er dette Tilfældet, saa er Position a ogsaa for lav, saa at altsaa Roesukkeret ifølge mit Forslag faar en Begunstigelse i Sammenligning med Kolonialsukkeret. Dette frengaar af den høitærede Ministers Bemærkninger, dersom han ikke har taget feil, hvilket jeg er tilbøjelig til at antage. Noget nærmere Undersøgelse kan jeg ikke i Diebløkket underkaste Spørgsmaalet; men den Slutning, jeg her har fremsat, ligger overordentlig nær. Hvad angaar de Bemærkninger, som den høitærede Minister nu knyttede til nogle Ytringer af mig under den foregaaende Diskussion, da tror jeg ogsaa, at han har opfattet mig urigtigt; men jeg anser det ikke for fornødent nu at komme ind paa den foregaaende Diskussion.

Finantsministeren (Estrup): Jeg vil

dog kun gjøre den Bemærkning, at jeg og Toldvæsenet ikke have taget feil i vore Beregninger; men jeg skal naturligvis ikke forsøge paa her for Thinget at opgjøre dette Regnestykke. Det skal imidlertid være mig en Fornøjelse at overbevise det ærede Medlem om, at Toldvæsenets Beregning er rigtig.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Lauber): Ja, dersom dette er Tilfældet, hvorom jeg ikke tvivler efter en saa bestemt Forfikkning fra den høitærede Ministers Side, tillader jeg mig deraf at udbringe den ligesaa bestemte Slutning, at saa vil der ved mit Ændringsforslag blive viist Roesukkerfabrikationen en vis Begunstigelse paa Kolonialsukkerets Beføstning.

Finantsministeren (Estrup): Jeg beklager at maatte modsiges Rigtigheden af denne Slutning. Det, som er det Afgjørende, er det Forhold 8 : 7, som i Roesukkerloven er sat mellem Position a og Position b. Forøvrigt maa jeg endnu kun bemærke, at det, jeg havde foreslaaet, kun var en Fastholden af den nu gjældende Bestemmelse, hvormod det ærede Medlem har foreslaaet en Afvigelse fra det Nu gjældende. Det Nu gjældende er, at Administrationen fastsætter Udsøjselsgodtgjørelsen, medens det ærede Medlem foreslaar, at denne skal sættes til et fast Tal i Løven.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Lauber): I saa Henseende slutter vort Forslag sig nøie til tidligere Regeringers Forslag, efterat vi, netop af Hensyn til Roesukkeret, have fraveget et tidligere Regeringsforslag med Hensyn til Sirup. Jeg vil iøvrigt henstille til den høitærede Minister, saafremt han efter nærmere Undersøgelse maatte fastholde, hvad han nu har sagt, da at stille Forslag om, at Forholdet 8 : 7 forandres, thi saa ligger Feilen der. Jeg gjentager, at vort Forslag støtter sig paa Beregninger, der ere opgjorte i Forslag fra Regeringen.

Frederiksen: Hvis der behøvedes noget nærmere Bevis i saa Henseende, forekommer det mig, at den Forhandling, der nu har fundet Sted — og ikke mindst den, der før fandt Sted, da der var Tale om et Udvalgs Nedsættelse — maa have overbevist om, at det ikke er rigtigt, hvad den høitærede Finantsminister oftere her har fremsat, at man lettere vilde komme igennem med stykkevisse Reforme end med en samlet Toldlov. Der er under Forhandlingerne her rent tilfældig fremkommet en hel Del Exempler paa den nøie Sammenhæng, der kan være imellem forskjellige Positioner, og selv den ærede Minister har ved de Replikker, han leilighedsvis har fremsat, givet Exempler paa det Samme. Ved dette Æmne skal jeg dog ikke nærmere dvæle, skjøndt